

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי

גליון מס' 77 / פרשת וירא תשפ"ד

לכל קוראי 'הדרך של אבא'
ולכל לומדי הדרך
ברכת מיל טוב
לרגל סיום סדר נשים

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ב.

"אבל תורה אינה כן עומדת לאדם בעת ילדותו ונותנת לו אחרית ותקוה בעת זקנותו"

במילים אלו מסיימת השבוע גמרתנו את סדר נשים, ואין כמותן מתאימות לחגיגת הסיום העולמית המציינת את קדושת התורה ואת הבטחת הנצחית 'כי היא חייך ואורך ימך'; 'אורך ימים בימינה, בשמאלה עושר וכבוד'

זה לצד זה ישבו משה וחיים החברותא בשיבת וולוז'ין. אלא שבעוד חיים מתעמק בדברי הגמרא: 'לימא מתניתין דלא כבן ננס', משה, שניצני השכלה נכטו בו, קם ממקומו ופנה לצאת מבית המדרש: "וכי מה אכפת לי?!", קרא לעבר החברותא בהתרחס, "אם משנתנו כבן ננס או לא, וכי זה יביא לי פרנסה, זה יועיל לי בחיים?". משה, שהיה למישה, התגייס לצבא, עם הזמן התקדם ומונה כמוזכרו של מנהל האספקה לצבא הצאר, הוא התלווה אליו כדי לחתום חוזה עם ספק הסוכר הראשי של רוסיה, אליעזר ברודסקי, גדול עשיריה של יהדות רוסיה, בבואם פתח להם את הדלת חתנו של הגביר, אברך שעדינותו רשמה על פניו נסיכות. משה קפא על מקומו: "חיים", לחש בכאב, "כנראה שלנידון אם משנתנו כבן ננס או לא ישנה משמעות קריטית לפרנסה ולחיים, כנראה שזה כן משנה..."

איך זה קשור אלינו?

הכי פשוט שאפשר; ככל שנתקשר לתורה יותר, כך נצליח יותר, בעולם הזה, ובעולם הבא

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פ"ב.

"שאינ עניות מן האומנות ואין עשירות מן האומנות שלא למי שהעושר שלו"

אנו מוצאים בגמרא השבוע את העובדה המפורסמת והפשוטה, לא העבודה מעניקה לנו פרנסה, היא ההשתדלות, ואילו הפרנסה מגיעה אך ורק מן השמים

ויש לכך משמעות רבה; אם העבודה היא רק השתדלות, לא מוותרים בעבודה על שיעור תורה, על תפלה כהלכה, על סעיף קטן בשו"ע. להשתדל על חשבון זלזול במקור הפרנסה, במשביע לכל חי רצון - אין סתירה גדולה מזו!

אחד ממקורבי הרבי ר' מרדכי מטרנוביל נהג לצאת למסחרו לפני תפילת שחרית, כשהוא מצטדק: "כדי שלא אפסיד לקוחות". הרבי הוכיחו בסיפור: פניע הסוחר ששבת באכסניה נאלץ להפקיד את כספו אצל פונדקאי בלתי מוכר, במוצאי שבת ביקש בלב הולם את כספו והפונדקאי הושיט לו את צרורו: "האוכל לספור?" ביקש בעדינות, והפונדקאי הנהן. ספר פניע את מטבעות הזהב והכסף, הסכום תאם. כשביקש לספור גם את מטבעות הנחושת עצר בעדו הפונדקאי: "אם את הזהב כולו החזרתי, תוכל לסמוך עליי שגם בפרוטות לא נגעתי"; "אף הקב"ה", אמר הרבי למקורבו, "אם הוא מחזיר לנו מדי יום את הנשמה הטהורה, לא נסמוך עליו שיעניק לנו את ה'פרוטות' הנצרכות לפרנסתנו?".

איך זה קשור אלינו?

הפרנסה היא מהשמים. נקודה. ההשתדלות הראויה ביותר היא למצוא חן בעיני ה', ולא חלילה להיפך - דבר שעלול לקפח את הפרנסה

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף פ'.

"במתרעם על מדותיו"

התנא אבא שאול מפרש השבוע בגמרא את הפסוק 'מה יתאונן אדם חי, גבר על חטאיו' כך: אדם חווה קשיים בחייו, והוא מתלונן, אינו מבין למה זה מגיע לו. והפסוק עונה לו: עצם העובדה שאתה חי - 'על חטאיו', כלומר, למרות שמעשיך אינם ראויים, אמורה להסיר מליבך כל תלונה, אדרבה, תן תודה!

'טענות' כלפי הקב"ה אינם באות מחכמה... אדרבה, כפיות טובה יש בהן, כביכול 'מגיע לי'...

ר' הירשל גליק, יהודי ניו-יורק מורם מעם, התבשר כי מחלה סופנית מקננת בגופו: "ההבנת את משמעות דבריי?" - תהה הרופא למראה פניו השלוות; "כן" ענה ר' הירשל, מחוץ, ומשראה כי הרופא אינו מבין לשלוותו, פתח וסיפר לו: קבצן נכנס למסעדת יוקרה הושיט מאה דולר וביקש ארוחה תואמת. מגש עמוס בכל טוב הוגש לפניו, והלה החל לבלוס... ולפתע נרתע: בדל סיגריה נמצא במנתו... ברצותו 'לעשות קופה' החל לעורר שערורייה ולדרוש פיצוי... משהוועק המנהל למקום נסוג הקבצן מיד במבוכה; "סליחה", מלמל, "הוא זה שהעניק לי את הכסף..."

"הקב"ה הוא זה שנתן לי חיי, את ילדיי ואת אשר לי" - הסביר ר' הירשל לרופא את הנמשל - "ומה מקום יש לי להתלונן?".

איך זה קשור אלינו?

על אדם עוברים לפעמים קשיים ומצוקות, לבקש על כך? וודאי! להתפלל? חובה! להתלונן כלפי מעלה? חלילה!!!